

steriet skal indløse, men endvidere de 500,000, som ligge i Finantsministeriets egne Kasser, eller endnu ere under Controlcommissionens Baretagt. Finantsministeren bliver naturligvis ikke bemyndiget til at udslæde andre 500,000 i disses Sted, og der er saaledes i Virkeligheden kun tilbage efter Lodtrækningen og Cassationen i December Termin 3 Millioner; det Samme vil ogsaa finde Sted i 11te Juni 1851, hvor der da kun bliver 2 Millioner tilbage.

Ordføreren: Det er mig dog ikke ganske klart, og jeg maa indrømme, at det, som Finantsministeren ogsaa antydede det, er vanskeligt at gjøre det klart for Andre, om der ikke deraf kan opstaae nogen Forlegenhed. Dersom man gaaer frem ad denne Vej, saa vilde deraf kunne følge — og jeg maa bede den ærede Finantsminister at rette mig, naar jeg skulde tage fejl —, at Finantsministeren, dersom der blev udtruffet een af Serierne til 11te December, førend han havde udgivet samtlige 4 Millioner — saa vil deraf følge, siger jeg, at han slet ikke kan udgive de fulde 4 Millioner, men kun $3\frac{1}{2}$ Millioner. (Finantsministeren: Ja!) Men er det ikke betænkeligt fra Finantsministerens Side? og deraf vil videre være en Følge, at, dersom han ikke har udgivet de fulde 4 Millioner inden den 11te Juni 1851, saa vil han ikke kunne realisere Udgivelsen af 4 Millioner, men kun af 3 Millioner. Jeg

skulde derfor tillade mig at foreslaae, at, hvad enten man vil antage Udvalgets § 3, hvis Antagelse jeg heller ikke vil modsætte mig, naar Finantsministeren ønsker, at den skal blive staaende. — og jeg maa erkjende, at, naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at det ikke blot er muligt, men ogsaa rimeligt, at Finantsministeren vil bruge Bemyndigelsen i sit hele Omfang, saa vilde det være forsigtigst at antage Udvalgets § 3, eller, om man hellere vil antage Lovudkastets § 3, at man da, siden det dog altid staaer tilovers ved den 3die Behandling at gjøre Forandring i det Resultat, som man kommer til, vilde overdrage det til Udvalgets Ordfører i Mellemtiden af 2den og 3die Behandling nærmere at conferere med Finantsministeren, ifald han tillader det. Det vilde da være muligt at fremlægge for Thinget ved 3die Behandling en mere motiveret Ansøelse af dette Punkt, end jeg for Dieblicket kan have derom. Det forekommer mig, efter Finantsministerens Fremstilling, at den antydede Indretning dog muligt kunde faae en mere indgribende Indflydelse paa den hele Creditbevillings Afbenyttelse, end det kunde være ønskeligt; men ogsaa det kan gjøre det betænkeligt, nu at fatte en bestemt Resolution herom, hvorfra man vanskeligt vilde kunne komme tilbage, ifald man ved Sagens 3die Behandling skulde finde, at der var tilstrækkelig Grund hertil.